

Barnevernet og fylkesnemnda mente barna var utsatt for grov vold og overgrep. De tre psykologisk sakkyndige, tingretten og lagmannsretten konkluderte helt annerledes.

Foreldrene mistet omsorgen for fire barn. Det tok to år før de fikk dem hjem igjen.

DETTE ER SAKEN

ETTER lang tid plassert vekk fra hjemmet av barnevernet ble nylig fire søsken tilbakeført til foreldrene.

BARNA fortalte om overgrep i barneavhør, men ble ikke trodd av retten.

BARNEVERNET mener de psykologisk sakkyndige tok foreldrenes parti.

TEKST: LENE SKOGSTRØM
lene.skogstrom@aftenposten.no
FOTO: TOR STENERSEN
tor.stenersen@aftenposten.no

I sofaen hjemme sitter firebarnsmoren i begynnelsen av 30-årene og tørker stillferdig bort tårene. Hun tenker tilbake på septemberdagen for to år siden da hun var på reise i hjemlandet for å være med i mormorens begravelse. Hun var dypt preget av sorg. Mormoren, som døde plutselig, hadde vært som en mor for henne.

Da ringer mannen hennes fra Norge: – De har tatt barna, roper han fortvilet i telefonen.

To dager senere lander moren i Norge. Hjemme sitter mannen og venter i det tomme huset. De tre barna er akutt plassert.

Moren må raskt møte på politihuset for avhør.

En tingrettssak og en lagmannsrettssak senere er de tre eldste – 11, 8 og 2 år gamle – nylig tilbakeført til foreldrene etter å ha bodd nesten to år i beredskapshjem.

Aftenposten har lest dokumentene i saken.

Barnevernstjenesten i kommunen og de tre psykologisk sakkyndige som ble oppnevnt av tingretten og lagmannsretten har vidt forskjellig oppfatning av hva som har skjedd i saken. Både om det er sant at barna ble utsatt for alvorlig vold og overgrep, og hva slags forhold barna har til foreldrene.

Sentralt står spørsmålet om barna har utviklet såkalte «falske minner» fordi de har hatt gjentatte samtaler med beredskapsmødrene sine om mulige overgrep hjemme. De har også vært i så mange avhør på Barnehuset at de kan

ha følt seg presset til å komme med stadig nye historier, ifølge tingretten.

Skolen slo alarm

Det er like før sommerferien i 2016. Læreren på skolen i en mindre by sender bekymringsmelding til barnevernet: Den eldste jenta i familien forteller i en «jentegruppe» på skolen at faren av og til vrir ørene om på søsknene. De må stå i skammekroken, de blir slått hardt med to fingre på kinnet og dasket på rumpa hvis de gjør noe galt. Faren er av og til så sint i stemmen at de blir redde.

Det går en måned før barnevernet undersøker saken. Foreldrene politianmeldes for vold mot barna. Barnevernstjenesten i kommunen vedtar å gi foreldrene råd og veiledning for å slutte med «oppdragervolden». De har også flere anmeldte og uanmeldte tilsyn i hjemmet og samtaler med barna.

Foreldrene – vi kan kalle dem Serena

De fire barna er nå tilbake hos foreldrene. Men det tar tid å bli en familie igjen.

og Michael – kommer begge fra et land der slike oppdragermetoder er vanlige. Faren samtykker til hjelpetiltak, moren stiller seg mer avventende. Men det blir aldri gitt noe hjelp til å legge om oppdragerstilen, på grunn av ferieavvikling i barnevernstjenesten.

Ingenting skjer før høsten kommer. Da går politiet til aksjon og henter de to eldste på skolen til tilrettelagt avhør av politiet på Barnehuset. Jenta gjentar det hun har forklart tidligere, broren sier ikke stort. Begge virker stille og triste, og rådgiver ved Barnehuset er svært bekymret.

Samme dag blir det fattet vedtak om akutt plassering i beredskapshjem for alle tre barna, og den minste jenta blir hentet i barnehagen. De to jentene skal bo sammen, gutten for seg selv.

Så ikke barna på syv måneder
Tre måneder etter at barna ble mid-

lertidig akutt plassert, starter saken i fylkesnemnda.

Kvelden før foreldrene skal møte i nemnda, kommer politiet på døren ved 22.30-tiden. De ilegger foreldrene besøksforbud overfor barna med begrunnelsen «allmenne hensyn». Advokatene deres skjønner ikke hvorfor: Ingen av dem har prøvd å nærme seg barna utenom de seks samværene de har hatt, og de har skjedd under tilsyn. Moren knekker sammen.

Senere blir ytterligere et besøksforbud ilagt dagen før de skal ha samvær. Det skal gå syv måneder til de får se barna igjen.

Bare dager før saken skal opp i fylkesnemnda, forteller den eldste jenta til beredskapsmoren at hun har vært utsatt for overgrep. Jenta forteller om «svarte hemmeligheter» som hun har med pappa.

I fylkesnemnda sier foreldrene at

mesteparten av det barna har fortalt hjemmefra, ikke er sant, men de erkjenner å ha slått på kinnet og rumpa. De vil be barna om unnskyldning for den oppdragervolden de har utsatt dem for og ta imot hjelp fra barnevernet.

Fylkesnemnda: «Barna har kraftige kroppslige symptomer»
I nemndas vedtak står det at barna har fortalt at de fikk lite og dårlig mat, at de var alene hjemme i lange perioder og overlatt til seg selv. De er blitt skremt av filmer de har sett. I tillegg til det de har sagt før om skammekrok og å ha blitt slått, forteller de at faren også har slått dem med belte.

«Alle barna fremstår som sårbare og utrygge, de er traumatiserte og har kraftige kroppslige symptomer når de forteller om hva de har opplevd», skriver nemnda i vedtaket.

De baserer seg på det barna, bered-

skapsmødrene, barnevernstjenesten og andre vitner forteller. Det er ingen psykologisk sakkyndig oppnevnt i saken som har vurdert foreldrenes omsorgskompetanse.

Nemnda fastslår at foreldrene har utsatt barna for omfattende omsorgssvikt over lang tid, og at omsorgsovertagelse er nødvendig. Det beste og eneste alternativet for disse barna er fosterhjem, sannsynligvis langtidsplassering. Samværet blir satt til én time to ganger i året, under tilsyn.

Nyfødt hentes på sykehuset
Like før saken skal opp i fylkesnemnda, oppdager Serena at hun er gravid igjen. Sommeren 2017 får hun et nytt barn. Under graviditeten var begge foreldrene redde for hva som kom til å skje, og var i kontakt med barnevernet om hva de kunne gjøre for å hindre at den nyfødte også ville bli akutt plassert.

FAKTA

Gangen i en barnevernssak

1. BEKYMRINGSMELDING
En barnevernssak starter med en bekymringsmelding til barnevernstjenesten i kommunen. Alle offentlig ansatte (som for eksempel lærere eller helsesøstre) har en lovpålagt plikt til å melde fra dersom de er alvorlig bekymret for et barn.

2. UNDERSØKELSE Barnevernstjenesten skal undersøke barnets omsorgssituasjon når det er grunn til å anta at barnet har behov for hjelp. Terskelen skal være lav. Så raskt som mulig, og innen tre måneder, skal det konkluderes med om det er grunnlag for å sette i gang tiltak, eller om saken skal henlegges.

3. TILTAK Barnevernstjenesten kan treffe ulike typer barnevernstiltak: Frivillige hjelpetiltak i hjemmet, frivillig plassering utenfor hjemmet, akuttvedtak, frivillig plassering på behandlingsinstitusjon. Fylkesnemnda kan treffe tvangsvedtak i barnevernssaker, for eksempel plassering av barnet utenfor hjemmet – omsorgsovertagelse.

4. OPPFØLGING Dersom fylkesnemnda har avgjort omsorgsovertagelse, skal barnevernstjenesten utarbeide en omsorgsplan. Barnevernstjenesten har et løpende og helhetlig ansvar for oppfølgingen av barnet og skal følge utviklingen til barnet og foreldrene. Barnevernstjenesten skal også tilby foreldrene veiledning og oppfølging.

Sakkyndig nr. 1
tingretten:

«Barnas forklaringer veksler, det er sterke lojalitetsbånd til dem som får høre de groveste historiene.»

Sakkyndig nr. 2
lagmannsretten:

«Når han observeres under samværet med foreldrene og søsken, fremviser han en spontanitet, glede og engasjement som er helt utrolig å se. Det er som om det ikke er samme gutten.»

Sakkyndig nr. 3
lagmannsretten:

«Med bakgrunn i avhørene og samtalene som har vært gjennomført, er det ikke usannsynlig at barna har vært utsatt for forventninger om å fortelle om overgrep.»

En psykologisk sakkyndig var godt i gang med utredningen av foreldrenes omsorgskompetanse i forbindelse med søsknenes sak. Likevel ble spedbarnet hentet av barnevernet på sykehuset etter fødselen og akuttplassert.

Da babyen var blitt få måneder gammel, vedtok fylkesnemnda omsorgsovertagelse og plassering i fosterhjem på bakgrunn av det som var kommet frem om foreldrene i den første saken.

Foreldrene er begge innvandrere til Norge fra samme land. Hun kom hit som tenåring, han som voksen for å studere. De møtte hverandre her, begge har utdannelse, gode jobber og familie i Norge. Hverken barnehage eller skole har merket noe til at barna skal ha lidd overlast.

I den vanskelige tiden får de støtte av nettverket i den kristne menigheten de tilhører.

Forteller om overgrep

Mens barna bor i beredskapshjemmet, forteller de både beredskapsmødrene og i avhørene på barnehusene om stadig flere overgrep.

Hjemme slutter Serena og Michael å snakke sammen. De går bare rundt hverandre i det tomme huset.

– Til slutt måtte jeg bare spørre ham: «Har du virkelig gjort dette barna forteller om?» forteller hun.

– Han lukket seg inne på et rom, og jeg hørte at han gråt. Da han kom ut

igjen, sa han: «Du vet at jeg vil gjøre alt for å beskytte barna mine.»

Da visste jeg at jeg kunne tro på ham, forteller Serena.

Retten: «Ordene hales ut av henne»

Nesten ett år etter akuttplasseringen kommer saken opp i tingretten. Utover hva den eldste jenta forklarte på skolen, har retten funnet det svært vanskelig å vite sikkert hva som har skjedd i barnas hjem, fastslår tingretten i dommen. De synes også det er vanskelig å forstå at det ikke ble iverksatt hjelpetiltak i hjemmet, slik det først ble besluttet.

Barna var igjennom en rekke barneavhør: jenta seks, gutten tre. De varte i tre-fire timer hver gang og ble gjennomført av spesialtrene de barneavhørere fra politiet.

Beredskapsmødrene gjennomførte mange såkalte «strukturerte samtaler» med barna for å finne ut hvordan de hadde hatt det hjemme. Det kom stadig frem nye opplysninger i samtalene. Beredskapsmødrene hadde kontakt med hverandre og utvekslet erfaringer om hva barna hadde fortalt.

Ifølge foreldrenes advokater var det omfattende kommunikasjon mellom beredskapshjemmene, politiet og det statlige barnevernet i denne fasen av saken.

Samme dag som saken starter i tingretten, blir det gjennomført et avhør av

den eldste jenta i over fem timer. Det spilles senere av i retten. Etter rettens syn ble jenta utsatt for et «utilbørlig press om at hun var nødt til å uttale seg.»

«Ordene hales ut av henne, hun forstår ikke og vil ikke fortelle, samtidig som avhører gjentar at hun, avhøreren, trenger å vite for å kunne hjelpe (jentas navn)», står det i dommen.

Beskrivelsen hun gir av hendelsesforløpet rundt overgrepet, svarer med en familiefilm hun har sett sammen med moren, der enkelte sexscener inngår.

Forklaringene veksler

Den profilerte psykologen som er oppnevnt som sakkyndig av tingretten, påpeker at barnas forklaringer veksler. Det er sterke lojalitetsbånd til dem som får høre de groveste historiene. Barna må skape mening i en ny hverdag, og det har vært brukt hypotesebekreftende metoder, mener den sakkyndige.

Hun fastslår at den eldste har vært tydelig på at hun har løyet, og at det plager henne.

Retten undrer seg over at barnevernstjenesten i så liten grad klarer å reflektere over barnas livssituasjon i beredskapshjemmene, hvem barna oppfatter som sine nærmeste omsorgspersoner og hvor de har sin lojalitet når de snakker om foreldrene.

I en kommentar til at barna ikke ble

Leder i
barnevernstjenesten:

«Det som er vanskelig
å beklage, er den
skjønnsmessige
uenigheten som
foreligger i denne
saken.»

Fylkesnemnda konkluderte med at det var «omfattende mangler ved foreldrenes omsorgskompetanse», og at det ikke ville være forsvarlig å forsøke med hjelpetiltak. (Arkivfoto)

trodd av retten fordi de blir påvirket av beredskapsmødrene de bor hos, sier barnevernstjenestens leder:

– I denne saken hadde barnevernstjenesten tett kontakt med barna. Barnevernstjenesten har de senere årene hatt stort fokus på å styrke sin kompetanse i å snakke med barn om viktige ting i deres liv. Dette bidrar til å styrke troverdigheten i det barn forteller til voksne, sier hun.

Det er aldri enkelt å vite om barn forteller sannheten eller om de forteller ting de har hørt om eller eventuelt sett på TV eller lignende. Det er likevel viktig å ta på alvor det barn forteller, og forvalte dette på en faglig og forsvarlig måte. Alltid med barnets beste for øye. Dette ble også gjort i denne saken.

Tidlig på morgenen under siste rettsdag kommer politiet hjem til foreldrene og gjennomfører ransaking. Det tas beslag i PC og mobiltelefon.

Tingretten: Foreldrene kan veiledes
I motsetning til fylkesnemnda lander tingretten på at foreldrene er veiledbare og samarbeidsvillige, og at de bør få tilbake omsorgen for de to yngste barna.

En av meddommerne går imot flertallet og mener omsorgsovertagelsen burde opprettholdes for alle barna.

Når det gjelder den eldste jenta, mener retten at det er vanskelig å vite hva hun har opplevd, og at hun uansett har

behov for behandling og hjelp. Det vil hun best få i et annet fosterhjem enn der hun er plassert i dag, mener retten, som vil ha avklart hennes relasjon til foreldrene.

Flertallet mener hun bør ha hyppig samvær med foreldrene. De går inn for at et annet barnevern, såkalt settebarnevern, bør overta den videre oppfølging av familien fordi det har oppstått et motsetningsforhold mellom familien og barnevernet i kommunen.

Barnevernstjenesten og kommunen anker saken – i mellomtiden blir barna boende der de er.

«Det er så man må klype seg i armen»
På vårparten kommer saken opp for lagmannsretten. To nye sakkyndige oppnevnes og gjør sine undersøkelser. De sakkyndige som observerer gutten i beredskapshjemmet, er svært bekymret. Han fremstår mimikkløs, tung og usosial, de antyder at han har autistiske trekk.

Men:

«Når han observeres under samværet med foreldrene og søsken, fremviser han en spontanitet, glede og engasjement som er helt utrolig å se. Det er som om det ikke er samme gutten,» står det i rapporten fra de to sakkyndige, som aldri har opplevd en slik dramatisk endring under et samvær.

Den ene psykologen har observert alle tre barna i beredskapshjemmene.

Hun skriver det er svært overraskende å se hvor annerledes barna oppfører seg sammen med foreldrene: «Det er så man må klype seg i armen.»

Hun beskriver at de besvarer foreldrenes innspill, søker informasjon og tar kontakt.

I lagmannsretten sier barnevernets representant at fokus er blitt flyttet fra barna til foreldrene i denne saken, at de sakkyndige har mistet barnas perspektiv og at den sakkyndige for tingretten benyttet metoder som ikke var bra for barna.

De sakkyndige for lagmannsretten har basert sine vurderinger på rapporten fra den sakkyndige i tingretten, mener de.

Lagmannsretten: Alle tre skal hjem
Også lagmannsretten mener moren og faren har tilstrekkelig omsorgskompetanse til å takle tilbakeføring av barna. Retten støtter seg på de to sakkyndige som har kommet frem til at foreldrene vil klare å reparere relasjonene til barna, men at de vil trenge råd og veiledning.

Begge har gått foreldreveiledningskurs for å lære andre oppdragelsesmetoder – såkalt ICDP-kurs. Dette har de selv tatt initiativ til å melde seg på mens barna var i beredskapshjem.

Lagmannsretten går i sin dom inn for at alle de tre barna skal tilbakeføres til sine foreldre snarest mulig, også den eldste jenta.

I likhet med tingretten mener lagmannsretten at det bør vurderes et såkalt «settebarnevern», et annet barnevern som kan stå for den videre oppfølgingen av familien med hjelpetiltak, råd og veiledning.

Barnevernet står på sitt
Familiens advokat søker om dette, men får avslag av Fylkesmannen, som mener barnevernstjenesten ikke er inhabil. Dermed må familien samarbeide med det samme barnevernet som mener de ikke er i stand til å gi barna god nok omsorg.

Den kommunale barnevernstjenesten anker saken til Høyesterett. Dommen i lagmannsretten er klart uriktig, skriver kommunens advokat. Høyesterett avviser anken. Også omsorgsovertagelsen av den yngste (snart ett år) blir opphevet av retten fordi det ikke er grunnlag for den lenger.

Det er tidlig høst da foreldrene blir gjenforent med barna, først med de to yngste på et barne- og familiesenter.

Hjemme igjen
Høsten 2018: Inn i entreen ramler de to eldste barna med pappa på slep. Han går ut igjen for å hente minstejenta i barnehagen. Den langbente 11-åringen slenger seg i sofaen.

Hun småprater litt med psykologen som skrev sakkyndigrapporten for tingretten, som er på besøk hos familien for

DESEMBER 2017: Fylkesnemnda vedtar omsorgsovertagelse for babyen på et halvt år, som har vært i beredskapshjem siden fødselen.

MAI 2018: Dom i lagmannsretten. Fylkesnemndas vedtak om omsorgsovertagelse for også den eldste jenta oppheves. Tingretens dom om å oppheve omsorgs-

overtagelsen for de to andre blir stående. Barna skal tilbakeføres så fort som mulig. Kommunen anker saken inn for Høyesterett.

JUNI 2018: Høyesterett avviser anken.

JUNI 2018: Omsorgsovertagelse for det minste av barna oppheves av retten.

Anette Holt Tønsberg (t.v.) og Hanne Elmenhorst er advokater for henholdsvis faren og moren i saken.
– I denne saken har det vært svikt i flere ledd, sier de.

«Ordene hales ut av henne, hun forstår ikke
og vil ikke fortelle, samtidig som avhører
gjentar at hun, avhøreren, trenger å vite for å
kunne hjelpe (jentas navn)»

Fra dommen

FAKTA

14 prosent av vedtakene gjøres om av retten

I 2017 ble 1159 saker fra Fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker brakt inn til overprøving i tingretten.

PR. i dag er det registrert dom i 836 saker.

AV disse er hovedspørsmålet i 117 vedtak i fylkesnemndene omgjort. Dette tilsvarer 14 prosent av sakene.

DET kan være flere barn i hver sak.

TALLET gjelder alle typer saker. Anslagsvis 40 prosent av sakene dreier seg om omsorgsovertagelse.

KILDE: Fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker

å se hvordan det går med dem.

Foreldrene ønsket hennes hjelp i oppfølgingen med barna. Men barnevernet har avvist det. Likevel synes psykologen hun har et ansvar for familien og stiller opp på frivillig basis.

– Barna trenger støtte for å reparere og ta opp igjen viktige relasjoner som ble brutt i tiden de bodde hjemmefra, sier hun.

Familien er blitt fulgt opp av fagpersoner i et eksternt konsulentfirma som barnevernet har engasjert.

Barnevernstjenesten sier det har vært vanskelig å sette i verk de planlagte hjelpetiltakene i tilbakeføringsprosessen, fordi foreldrenes ønske om tiltaksperson ikke kunne imøtekommes fra barnevernstjenestens side.

– Dette har flere årsaker. Kommunen har anbudsregler å følge i de tilfeller der en har behov for tjenester fra eksterne tiltak/tjenester. Den personen som foreldrene ønsket, er ikke en del av kommunens rammeavtale, ei heller kunne vedkommende tilby tiltak som barnevernstjenesten faglig kunne understøtte.

Parallelt med barnevernssaken har politiets etterforskning mot foreldrene pågått. De er siktet etter familievoldsbestemmelsen i straffeloven for gjentatte ganger å ha utøvd vold mot de to eldste barna, eller truet med det.

Saken er ennå ikke påtaleavgjort, to og et halvt år etter politianmeldelsen, får Aftenposten opplyst fra politidistriktet som har etterforsket saken. Andre saker enn familievoldssaker blir prioritert.

Advokatene: – Fastlåst holdning hos barnevernet

Anette Holt Tønsberg og Hanne Elmenhorst er advokater for henholdsvis faren og moren i barnevernssaken.

– Samarbeidet med barnevernet etter at barna er tilbakeført, har vært krevende, sier de.

– I en overgangsperiode etter tilbakeføringen skulle foreldrene være hjemme med barna på fulltid. Som erstatning for inntekt har de krav på å få utbetalt penger fra barnevernet. Det tok lang tid før det gikk i orden, de måtte leve på lån fra venner og bekjente mens de var hjemme sammen med barna i starten.

Barnevernstjenesten sier i en kommentar at de har utbetalt beløpet foreldrene skulle ha i forbindelse med tilbakeføring, men at det er riktig at det tok uforholdsmessig lang tid før pengene ble utbetalt. Det beklager de.

Advokatene reagerer på det de mener er en fastlåst holdning fra barnevernet gjennom hele saksforløpet.

– Barnevernstjenesten har gjort det klart at de er uenig i at barna skulle tilbakeføres, og at de derfor ikke vil komme med noen beklagelse overfor familien. De har hevet seg over de sakkyndiges kompetanse, og har ment at tingretten og lagmannsretten tar feil, sier de.

De har klaget over saksbehandlingen til fylkesmannen, som har opprettet tilsynssak. Den er ennå ikke ferdig behandlet.

Barnevernet: Opptatt av å opptre ryddig

Barnevernstjenestens leder sier de til enhver tid har saker som er til behandling i fylkesnemnda eller andre rettsinstanser med bakgrunn i en alvorlig bekymring for barnas omsorgssituasjon i hjemmet.

– Utfallet kan enten bli at barnevernstjenesten får medhold, eller at de ikke får det. Det er en krevende prosess for alle parter, og særlig tiden etter et vedtak er fattet, kan by på utfordringer i samarbeidet mellom partene, sier hun

– Barnevernstjenesten er opptatt av å opptre ryddig og behandle alle som er i kontakt med dem, med respekt. Dersom dette ikke har vært tilfelle i denne saken, er dette selvsagt noe barnvernstjenesten ønsker å beklage.

Barnevernet bekrefter at hjelpetiltak ikke ble iverksatt på grunn av ferieavvikling.

– Dette er selvsagt ikke slik det skal være, og er bare å beklage, sier barnevernsleder.

– Alle kan gjøre feil, også barnevernet. Men de vil ikke beklage at de tok fra oss barna. Hvordan kan man da lære? spør faren, Michael.

Til Aftenposten sier barnevernslederen: – Det som er vanskelig å beklage, er den skjønnsmessige uenigheten som foreligger i denne saken. Det er ikke nødvendigvis noen som har gjort en feil, selv om man er faglig uenig.

Dersom foreldrene ønsker å komme inn til en samtale for å «lukke» saken på en måte som gjør at de kan gå

Avhørsrom på Statens barnehus i Oslo. (Arkivfoto) FOTO: TOM A. KOLSTAD

Professor i barnerett ved OsloMet, Elisabeth Gording Stang, påpeker at barnevernstjenesten må være i stand til å nullstille seg og legge egen prestisje til side.

«Alle kan gjøre feil, også barnevernet. Men de vil ikke beklage at de tok fra oss barna. Hvordan kan man da lære?»

MICHAEL,
faren til barna

videre, så er barnevernstjenesten åpne for dette.

Professor: – Barnevernet må kunne be om unnskyldning

– Ansatte i barnevernstjenesten må akseptere at domstolene kom til en annen vurdering enn dem, sier professor i barnerett ved OsloMet, Elisabeth Gording Stang.

– Selv om de fremdeles mener at de har rett, må de bite i det sure eplet. De bør også kunne be om unnskyldning når fylkesnemnda eller domstolen kommer til at vilkårene for plasseringen ikke var til stede og gi familien den anerkjennelsen dette innebærer, sier hun.

– Det er ikke minst viktig overfor barna at samarbeidet med familien blir best mulig etter at barna er tilbakeført. Barnevernstjenesten har som den profesjonelle parten hovedansvaret for dette. Da må barnevernstjenesten være i stand til å nullstille seg, legge egen prestisje til side og strekke ut en hånd, sier hun.

Hjelpetiltakene er nå avsluttet etter ønske fra foreldrene. Foreldrene fortsetter å ha kontakt med psykologspesialisten som barnevernet ikke har tillit til.

– Barnevernstjenesten er imidlertid fremdeles bekymret for barnas omsorgssituasjon, sier barnevernsleder til Aftenposten.

Foreldrenes advokater sier denne bekymringen ikke er blitt formidlet til foreldrene før nå.

– Tvert imot har barnevernstjenesten

anbefalt å avslutte hjelpetiltaket.

Vi er sammen med familien på lekeplassen ikke langt fra huset. Den minste sitter i barnevogn, de andre løper til huskene. Åtteåringen vil helst spille fotball.

Det ser ut som en helt vanlig familie på ettermiddagsutflukt. Men både mor og far sier det ikke er lett å finne sammen som familie igjen.

– Barna har hatt mange opplevelser mens de bodde borte. Det er en stor utfordring. Men det går bedre nå.

FAKTA
173 barn tilbakeført av fylkesnemnda i fjor

FYLKESNEMNDA skal oppheve et vedtak om omsorgsovertagelse når det er overveiende sannsynlig at foreldrene kan gi barnet forsvarlig omsorg. (§ 4–21 i barnevernloven)

NÅR det er gått ett år siden et vedtak eller dom om omsorgsovertagelse, kan foreldrene fremme krav overfor barnevernstjenesten om at omsorgsovertagelsen skal oppheves.

FYLKESNEMNDA behandler også saker der barnevernet er enig i at barnet bør tilbakeføres.

I FJOR ble 173 barn tilbakeført familien etter at omsorgsovertagelsen ble opphevet av fylkesnemnda.

I 345 av sakene fikk kommunen medhold i at omsorgsovertagelsen burde opprettholdes.

KILDE: Bufdir